

De regimine Dativi.

sabbati etc. ponit absolute hoc more. i. sicut noia localia pdicta. ¶ Qd. quare dicit (videbit) dñm qd ppter duas parrarias opinionones qñtz pma est qd vespere e ablti casus tñe declinatōis ab illo noie vesp: vt ubi factū e vespere et mane dies vn⁹ Alij dicūt qd sit gñs ab illo noie vespere. Sz ista se cunda opinio e melior ⁊ cōmuni⁹: qz ista snia exprmit illā horā in q̄ maria magdalena veyt ad sepulcrū ⁊ illā certā horā fecit ille gñs vespere ⁊ h ablatiuus. Et hoc etiā p̄tz ex relatio (q̄) cū dī: q̄ lucefct qd e ḡ. se. nō referens nisi ahs se. ge. ¶ Arguit. Venit importat motū ad locū: ḡ pot⁹ d3 vespere poni in actō dñm qd si venit p̄struit cū casu ipozāte locū: tñc ille casus d3 poni in actō: s3 de ḡto t̄pis nō oportet qz ille gñs vespere h̄ ipozat certum t̄ps. s. sine noct: vt pncipiū p̄me diei sabbati. i. septimane vt pma sabbati. i. p̄ma hora illius diei q̄ dicebat sabbatū ¶ Qd. qñe ponit potius in ḡto q̄ in abltō. Solo. Ad scandū qd sicut genus est casus pncipij ita in hoc t̄pe vobis notare enā gelista pncipiū p̄pletū n̄e redēptionis qz nihil p̄fuitet nobis natiuitas vel passio dñi: nisi secuta fuisset eius resurrectio. ¶ Arg. gñs p̄me declinatōis debet plongari: sed vespere in isto versu abbreviat: ḡ etc. Solo. per sincopā debet dici vespere: vt p̄stiat spondeū ⁊ sic nullū ē impediētū in metro. Vel dicendū qd stat certatim ⁊ ē in textu acti casus et sic nō oportet qd pducatur qz nomē neutri ḡ. in e corripit tñ ille actus representat gñm in antiphona paschali positum.

Querit

Arguit

Querit

Arguit

Dilectum debes sociare genusqz datiuo. i. dōnē scātē rē possessam dōnē scātē gñationē casui.

Ex vi pot sessionis.

Lum verbo per qd substantia significatur

¶ Hic autor incipit determinare de regimine dti. Ratio ordinis ē: qz ordo regimini positus est ab autore iuxta ordinē casuū: qz iuvenes quos intrin dit instruere ordinē casuū ex donato scūt: s3 gñs in ordine casuū obliqz p̄cedit dtm. ḡ regimē gñi p̄cedit regimē dti et sic p̄st. Et dicit autor qd debem⁹ sociare dtō casui possessum et gen⁹ cū verbo p̄ qd etc. i. mediāte s̄bo substātiuo hec snia stat in duabus regulis. p̄ma ē Dictio scās rē possessaz p̄t regere dtm scātē possessorem illius rei mediāte verbo substātiuo vt liber est petro. Scōa regula est dictio scās rē possessaz i. aliquā lineā p̄sang: i. nitatis seu pncipiū generatōis p̄t regere dtm scātē rem generatam vel scātē illā rē respectu cuius ē linea gñatōis seu p̄sanguinitatē medi ante verbo substātiuo: vt iste ē iohanni pater: sum tibi filia etc. ¶ Qd. quot cōcurrūt ad regimē dti. Solo. q̄t tuor: sc3 duo gñalia ⁊ duo specialia. Sñalia sunt mod⁹ dependēs ex pte dictiōis regentis ⁊ dependētia determinās ex pte dictiōis recte. Sz specialia pncipia sunt modos acq̄rētis et mod⁹ cui aliqd acq̄ritur. ¶ Querit. quot sunt vires in regimine dti. Solo. q̄ttuor: sc3 ex vi possessionis: ex vi relatiōis: ex vi actus ouersi in habitu: ex vi acq̄stionis specialis: ⁊ vltra q̄ttuor ē regimē generale. s. ex vi acq̄stionis gñalis ¶ Arguitur. de relatiuis in lra sequenti dicitur: ergo hic sup̄plue ponitur hec regula. quia pater filius nepos omnia sunt relatiua. Solutio. hic determinatur de eis vt regunt alios dtōs q̄ suoz correlatiuoz: sed in textu sequenti regunt dtōs suoz correlatiuoz. Et qñ regunt gñm dice ndo fortes ē pater tui valet tñ sicut pater tuus p̄ modū possessionis sed qñ dicitur pater tibi: valet tñ sicut ē pater ad vtilitatē tuā. ¶ Arguit. Sicut sex sunt vires in regimine gñi: ita etiā erunt sex in regimine dti. Probat p̄sequētia p̄ simile: quia ambo sunt casus obliqui. Dicendū qd nō ē simile: quia in regimine geniuu atēduntur vires penes id quod est alterius quod fieri potest secundum demonstrationem: et partitionem: vt prius patuit. Sed in

Querit

Querit

Arguit

Glosa notabilis

- Querit** regimine dñi attendunt vires penes id qđ ē acq̄rere alteri: qđ nō pōt fieri fm̄ p̄tione sed demōstrationē: s; q̄tuor modis tm̄. **Querit**. vtrū verbū substantiū de necessitate addat. Dñm nō de necessitate absoluta s; p̄ditio nata. P̄mū p; q; r̄bo substantio de p̄posito adhuc manet orō p̄grua. Scđ; p; q; r̄ p̄fecta sn̄a nō habet nisi habito r̄bo substantio. Ubi nota q; ille dñs nō regit a r̄bo substantio: s; a noie mediā re r̄bo substantio: sicut sedens sup̄ equū p̄ncipalr̄ ip̄m gubernat: s; instrumentū q; mediāte ip̄m regit ē frenū cham⁹ ⁊ hm̄oi. **Querit**. q̄re verbū substantiū magis expr̄mit hic: cū magis necessariū sit i regimie gr̄i q̄s h̄. Solo. ido: q; gr̄is denoiat actualr̄ possessaz a possessore: s; dñs notat eā hābitualiter possessam cuz mō acq̄sitōis tm̄. Ut dicēdū q; nomē h; potētiā regēdi dñm ⁊ p̄ illa potētiā reduci ad actū p̄ r̄bū substantiū ⁊ hoc intelligēdū ē de rōne p̄fectiōis snie: q; absolute nō requiritur verbū substantiū s; p̄ditionalr̄. Et h; ille textus veritate tam de possessione pura q; impura. **Arguit**. Nō requiritur r̄bū substantiū tanq̄ mediū: s; dictū ē falsum. An̄s p̄bat in hoc exemplo: placid⁹ mihi. Solo. Nota adiectiua bñ p̄t regere dñm sine medio r̄bi substantiū: q; scant p̄ modūz alteri acq̄sibilis: nō tm̄ noia substantiua q; scāt p̄ modū p̄ se stātis nō vt alr̄ tēri acq̄sibilē: vt p̄us patuit. **Querit**. A q̄ partibus orōnis regit dñs. Solo. a ser. P̄mo a noie: vt amabilis mihi: amandus nobis. Scđo a p̄nomie: vt idem mihi. Tertio a verbo: vt fauco tibi. Quarto ab aduerbio vt s̄tr mihi. **Nota** q; oē verbū m̄di pōt regere dñm casum dñm acq̄situe ponat. vñ. Non est in mūdo verbū qđcūq; sit illud: qn̄ possit regere casum q̄s dñm.

dictiōes .s. dñm regunt

Sicq; relative voces hunc sepe gubernant

hostilis

dictio sc̄as p̄prietatem

His contrarietas sociatur proximitasq;

Exēplū de cōtrarietate

Sunt exempla de proximitate.

Isti dissimiles vicinus siue propinquus

Querit Dicit q; relative voces. i. relativa logicalia regit sepe hunc .s. dñm. Et his sociat cōtrarietas ⁊ p̄mitas. i. dictiōes sc̄antes p̄trarietate ⁊ p̄mitate. hec sentētia stat in trib⁹ regulis. P̄ma ē: relatiū logicalē sepe regit dñm sui correlatiū vt dicēdo: pater ē filio pater: suus ē dño suus. Et p̄ hoc intelligit̄: q; nō solū r̄gula verificat de relatis eq̄parantie: s; etiā de alijs. Scđa ē dictio sc̄ans p̄trarietate hostilē pōt regere dñm sc̄ante illū respectu cui⁹ habet talis p̄trarietas: vt inimicus petro. Tertia ē dictio s̄ significans p̄mitatē pōt regere dñm significante illū respectu cuius habetur talis p̄mitas siue in loco siue in sanguine vt vicinus petro: nepos iohanni ⁊c. **Querit** quare dicitur in textu sepe. Solutio. ideo: q; relativa non semper regunt dñm sed q̄s regunt gentiū vt pater filij pater abltm̄ vt p̄ns posteriore p̄ns. Solutio relativa p̄p̄tū gradus possunt regere abltm̄: sed alia regūt dñm: ⁊ sic ista regula intelligit̄ d̄ relatiū nō cōp̄tū gradus relatis ad suā correlatiua sine medio p̄p̄ns. **Querit** Cōtra Relatiū nō p̄p̄tū pōt regere gr̄m: s; ⁊c. p̄bat in hoc exēplo: fili⁹ patri in quo illud relatiū filius r̄git gr̄m ⁊ nō dñm. Solo: textus nō dicit semp̄ sed sepe. **Querit**. que est d̄ntia harum regularum. Solutio ista: q; relatiū fm̄ p̄mā regulam regit dativum sui correlatiū: vt filius filii: si similia: sed fm̄ alias regulas regit dativū sui nō correlatiū: vt iohānes est similis petro. Et hoc fit ad significandū q; relatiū nō semp̄ regit dñm

Querit

Arguit

Replia.

Querit

De regimine Dativi.

regit dñm sui correlatini: ideo nō possit alias reg'as speciales. Querit
 quare nō addit cū hōbo substātino. Solo. Quia relatiua sunt adiectiua et
 adiectiua dicit actua lē inherētia: q̄ nō ē necessariū addere hōbo substātini
 ad reducendū potēntialitatē ad actū. Tñ pōt addi vt id q̄ ē in re actuali
 in finone explicet: nō tñ necessitate absoluta sed cōditionata. Et iō (sic) in
 tertio nō dicit omnimodā silitudinē sed aliquale. Querit. Quō denoiat
 istud regimē. Solo. p̄mū potissime denomiatur ex vi relationis. Sedz ex
 vi p̄arietatis. Et tertiu ex vi p̄mitatis qz regimē dz denoiari a dictiōe
 regente in ordine ad dictiōē rectā vt superius patuit ex p̄dictis.
 sup. terminat a sup. nomina sup. p̄dictis

Querit

Querit

Ex vi ac-
tus uer-
si in hīcū.

In bilis aut in dus verbalia iungis eisdem,

Ex plū in quo amabilis regit illū dñm nobis: similiter et amandus

Sic nobis christus amabilis est et amandus

Dicit q̄ noia verbalia in bilis aut in dus terminata regunt dñm a p̄p̄
 vt xps est amabilis m̄hi xps ē amā^d nobis. Et dicit notāter in bilis aut
 in dus p̄pter noia h̄balia in dz vel in triz terminata: qz illa regūt ḡm. Et
 debet addi a verbis trāsitiuis descendētia: qz si descendāt a h̄bis neutra
 libus nō regūt dñm. Querit. Que ē dñtia int noia h̄balia in bilis descē
 dentia a h̄bis trāsitiuis et neutralib⁹. Solo. ista: qz descendētia a verbis
 trāsitiuis exponunt passiuē p̄ suū in finitūū passiuū: vt amabilis. i. aptus
 est amari: debet amari: oportet amari. Sed descendētia a verbis neutra
 libus exponūt neutraliter p̄ aptus et p̄ suū in finitūū vt stabilis. i. apt⁹
 na tus ē stare. Et dz huic regule addi passiuā scationē h̄ntia qz si haberēt acti
 uā scationē tñc nō regūt dñm: vt lumē ē penetrabile p̄ vitru. i. aptū pene-
 trare: h̄ vitru ē penetrabile: ibi passiuē exponit. i. aptū penetrari. Et debz
 addi: regit dñm scantē rē inferentē passionē: qz si dñs alud significaret
 tunc nō regeretur p̄ istā regulā. Arguit. Sunt aliq̄ noia in ilis termina-
 ta vt docilis vt ilis q̄ etiā regūt dñm p̄ istā regulā: q̄ textus est diminutus
 Solo. Ideo d̄ illis nō fit sp̄alis regula: qz pauca sunt: et etiā h̄nt cū istis ali
 qualē puenientā. Notandū q̄ noia verbalia in ilis terminata etiā p̄nt
 exponi actiue seu passiuē: vt habilis. i. aptus habere seu haberi. Arguit
 Amandus ē p̄cipiū: q̄ male ponit p̄ noie h̄bali. Solutio. Amāndus capit
 dupliciter. Vno mō vt exponit p̄ dign⁹. vt amandus. i. dignus amari: et sic
 est nomē: et regit dñm p̄ istā regulā. Alio mō exponit p̄ debet vt amandus
 i. dz amari: et tunc est participium: et regit eundē casum quem suū verbū
 a quo descendit. Unde Alexander. Que iuges verbo iunges et participi-
 ti. Itē p̄ dignus nomen: p̄ debet participans est. Querit. Quare aman-
 dus nominaliter positū nō regit ḡm sicut alia p̄cipia p̄ntis t̄pis notali-
 zata: vt amans. Solo. Iz amāndus sit nomē: tñ adhuc passiuē scāt et p̄ passi-
 uum exponit: ergo adhuc regit dñm sicut suū h̄bū passiuū. Q̄. Quō re-
 gimen p̄dicte regule denoiatur. Solutio ex vi act⁹ uerfi in h̄bitū: q̄a p̄-
 dicta nomina scant illud per modum habitus et quietis: quod sua verba
 scant p̄ modum fluxus et fieri: ergo actus in illis est mutatus in h̄bitum.
 dictiōē scantē damnū dictiōē scantē vtilitatem

Querit

Arguit

Arguit

Querit

Dammum significans aut vtile pone datiuo.

Exem̄ i q̄ illa dco grat⁹ scās
 vtilitatem regit dñm patri re-
 spectu cuius est illa vtilitas.

Exem̄ in q̄ illa dco grauis significās in-
 commodū regit illū datiuū hosti respectu
 cuius est incommodum.

Ex vi acq-
sitiōis spe-
cialis.

Hic patri gratus: hostiqz grauis dare debes.

Glosa notabilis.

Dicit q' dictio p'etine scans cōmodū vel incōmodū. i. dānū vel vtilita-
tem pōt regere dñm scantē id cui acq'rit talis vtilitas vel tale dānū: vt
vtilē mihi p'ficiū mihi gr'auis mihi. Et dicit notāter (dictio) ad scandum
q' nō solum nomē p' istā regulā regit dñm sed etiā hūi et p'cipiū vt nocet
mihi obest tibi fauens tibi. Et b' notant (cui talis acq'rit vtilitas vel dā-
nū) q' si dñs aliud scaret nō regeret p' istā regulā: vt filius doceet patri:
q' h'z duplicē sensū. Prim' ē q' fil' doceet ad vtilitatē p'ris: et sic regit pillā
regulā (Sepe resoluus in ab) Et d'z addi ex vi acq' sit idōs special' ad disse-
rentiā dñi recti pillā regulā (Istius regimen) **CAf.** Scantudo est dictio
scās vtilitatē et tñ nō regit dñm p' istā regulā: s'z grām vt gratitudo patris
Solo. regulā intelligit de dictioe scāte p'creue dānū vt vtilitatē vt gra-
tus patri. **CAf.** Ista h'ba dāno spolio: importat dānū et laudo cōmēdo im-
portat vtilitatē: et tñ nō regit dñm p' istā regulā: s'z actm: vt dāno te: lau-
do te. Solo. Verba ista trāsitiue capta regit actm s'z acq' sit iue posita re-
gūt dñm. Et q' elicif talis regula: q' ois dictio scās rē suā: vt ē acq' sitibus
alteri r'git dñm p' istā regulā: si ex sui impositione importat dānū seu vti-
litatē sed si solum ex additione sui cū dñō importat dānū seu vtilitatem
tunc regit dñm per illam regulam. Istius regimē.

sup. generalis .s. datini

Arguit

Arguit

Ex vi ac-
q' sitionis
general.

Istius regimen dabit acquisitio casus

Est exemplum

Nobis est passus qui nobis cuncta creauit

Est exemplum

Nobis surrexit qui nobis tartara fregit

Querit

Nota.

Ciste textus potest dupliciter sententari. primo sic quilibet dñs fm
p'dicta q'tuo: regimē pōt regi ex vi acq' sitidōs gñalis Uel sic qñcūq' dñs
regit ab aliquo: tūc p' talē orationē importat acq' sitio: q' dñs est p'p'ius
casus acq' sitio: sicut gñis possessionis. **Q**uerit. Quotuplex ē acq' sitio
Solutio duplex. s. gñalis et specialis. Acq' sitio specialis ē qñ dictio regens
de se importat cōmodū vel incommodum dānū vel vtilitatem vt gra-
uis et vtilis de hac intelligit regula p'dicta. Dānū significās: vt tibi di-
ctū est. Sed generalis acq' sitio est: qñ dictio de se non importat cōmodū
seu incommodum sed adiunctione alterius sciat dānū vel vtilitatē et de
illa agitur hic. **N**otandum q' pter regulam generalē (fm quā omne h'z
hum acq' sitioe positum potest regere dñm) sunt aliq'ue regule speciales
Quarum prima est. Omnia composita a sum et soze regunt dānū pter
absūm qd regit sep'ius abltm: vt iohānes abest patria. Exēplū de alijs: vt
obest mihi: pdest tibi: scio id p'cedesse mihi. **S**ecunda regula Omnia cō-
posita cum prepositione con: regunt dñm: vt tuā dignitatem tibi congra-
tulor: congaudio tibi in decore tuo. **T**ertia regula. Omnia composita
a facio qñ p'ponit cū aduerbio r'gūt dñm: vt de' tibi benefaciat. **Q**uarta
regula. Omnia verba si significantia iurare regūt dānū pter inuoc qd re-
gūt accusatiuum: vt auxilior amminiculo: fragor succurro tibi. **Q**uinta
regula. Omnia verba scantia nocere regunt dñm: vt noceo officio tibi cru-
di fructus officiant voci. **S**exta regula. Omnia verba scantia certare re-
gunt dñm: vt concerto pu gno contendō tibi. **S**eptima regula. Verba si
gnificantia p'rarari regūt dñm: vt obuio obsto tibi **O**ctaua regla. Ver-
ba scantia obedire regūt dñm vt obedio acquiesco pareo famulo: obseq' r
tibi. **N**ona regula. Verba scantia inimicitiam regunt dñm: vt inimico:
insidior: petro. **D**ecima regula. Verba significantia blandiri regūt dñm

Glosa notabilis

Arguit

Querit

Nota.

Querit

Querit

Arguit

gula h3 intelligi qñ nō ē vna dictio q̄ posset regere illos eodē casus Uel
 ē q̄ ista regula intelligit qñ vnus casus dederit mīat dependentia alterius
 ¶ **Ar.** Participiū etiā regit duos dtōs: ḡ male dē. (Verbo sepe duos dicit
 dum q̄ participiū p̄hendit sub s̄bo: q̄ regit eūdē casum quē sibi s̄bo a quo
 descendit vt patebit ibi (Que iū ges verbo rē.) ¶ **Ar.** In q̄tuplici differē
 tia sunt s̄ba regētia dtm̄ p̄stā regulā. Vdm̄ q̄ in multiplici dicitia. p̄: iō
 s̄ba substātina vt lre tue fuerūt m̄hi magne iucūditati: dolori v̄l gaudio
 Et sub s̄bis substātiniis p̄hendūt s̄ba h̄ntia cōsine f̄cationē cū eis: s̄z
 s̄ba appetitōis r̄ estimatiōis: vt tu tibi id laudi dicit: illud tibi vitio dicit
 ē. Secōdo s̄ba scantia actū dandi duos regūt dtōs: vt hoc dabit tibi laudē
 vel vitupio: illud do tibi dono rē. ¶ **Ar.** nota dicitia inter cōmodare r̄ mu
 tuare: q̄ cōmodamus cū idē in numero redit cū aut mutamus non redit
 idē in numero sed in specie seu in valore: vt iohānes dedit m̄hi libū suū
 cōmodato. ¶ **Ar.** s̄ba scantia actū subueniēdi regūt duos dtōs vt petrus
 venit m̄hi auxilio. Et qdā alia s̄ba vt p̄silio: vt petrus p̄siliit auxilio socijs
 Et qdā s̄ba regūt solū scdm̄ dtm̄: r̄ loco p̄ois h3 actū: vt iacob dilexit esau
 aut odio habuit: r̄ ille dtūs odio in eadē s̄ntia p̄t regi a s̄bo substātio sum
 vel ab hoc s̄bo habeo vt habeo iohāne odio: v̄l sum iohāni odio. Et vnuer
 salit si loq̄mur artificialiter omne s̄bus mūdi p̄t regere duos dtōs casus
 ¶ **Querit.** Utrū isti duo dti regunt ex eadē vi. Solo. sic r̄ h3 ambo regant
 ex vi acq̄sitiōis tñ nō eodē mō: q̄ p̄m^o dtūs feat rē cui aliqd̄ acq̄rit r̄ regi
 tur ex vi acq̄sitiōis actie et secūdo feat illud qd̄ acq̄rit: r̄ regit ex vi acq̄s
 itōis passiue. ¶ **Ar.** utriū istū duo dti regunt ex eadē vi. Solo. sic r̄ h3 ambo regant
 ex vi acq̄sitiōis tñ nō eodē mō: q̄ p̄m^o dtūs feat rē cui aliqd̄ acq̄rit r̄ regi
 tur ex vi acq̄sitiōis actie et secūdo feat illud qd̄ acq̄rit: r̄ regit ex vi acq̄s
 itōis passiue. Solo. Negandū est actūs q̄ sicut verba vehemētissime trāsī
 tionis regunt duos actōs: in eoz noia verba regūt duos dtōs: vt iohā
 nes est doctior petri grammaticē r̄ petrus est instructor iohannis musicē
 henricus est indutor petri tunice.

sup. dtm̄ r̄ abltm̄ est exemplum

Sepe resolutus in ab. visus huic. visus ab illo

Arguit

¶ **S̄ntia** ē q̄ dtūs sepe resolutus in abltm̄ mediāte p̄pōne a vel ab vt lumen
 cernit illi. i. ab illo d̄r id vulgo. i. a vulgo: Et qd̄ d̄r de s̄bo etiā intelligē
 dū ē de p̄ticipio: vt iste inuisus ē hominib⁹: ē dilect⁹ deo r̄ hominib⁹. i. a deo
 et hominib⁹. S̄it sic. Bubo ē oib⁹ auib⁹ p̄sa. i. ab oib⁹ ambus ¶ **Ar.** guntur
 Nōmē nō p̄t regere dtm̄ nisi mediāte verbo substātino: ḡ male d̄r in tex
 tu (huic visus) H̄ns p̄bat p̄ istā regulā. Cū s̄bo p̄ qd̄. Solo. Illa regit in
 telligit de noib⁹ substātiniis s̄z ista intelligit de noib⁹ adiectiuis. Uel ddm̄
 q̄ visus est hic p̄ticipiū qd̄ nō p̄t regere eundē casum. quē sibi verbū a quo
 descendit Uel dicendum q̄ hic subintelligitur verbū substātiniū ¶ **Querit**
 A q̄bus verbis regitur dtūs resolutus in abltm̄. Solutio p̄mo regitur
 a verbis passiuis: vt color videt illi. i. ab illo et subverbis passiuis d̄nt p̄p
 hendi verba deponentalia r̄ cōia passiue f̄catiōis et verba neutropassiua
 vt nascitur huic filius. i. ab illo. Petrus veneratur m̄hi. i. a me. Iohannes
 vendit m̄hi. i. venditus est a me. Secundo regitur a verbis impersonalibus
 passiue vocis: vt stetur virgilio. i. a virgilio. Frequētius tñ tale verbū im
 p̄onale resolutus in verbū actiū vt statur m̄hi. i. ego sto Tertio regit a no
 minibus s̄balib⁹ in bilis r̄ in dus terminat⁹: vt r̄ps ē amabil⁹ v̄l amād⁹
 no bis: id ē a nobis: Et etiam regitur datiuus a quibusdam nominib⁹ verba
 libus in osus terminatis: vt iohannes est omnibus hominibus odiosus. i.
 ab oibus. Quarto dicitōes diuersitat⁹ et alietatis r̄ differentias scantes
 regunt dtm̄: vt diuersus illi. i. ab illo: discrepat illi id ē ab illo. Frequētius
 tamen in ablatiue inueniūtur. Quinto a verbo susceptiuus et receptiuus vt

De regimine Dativi.

Petrus suscipit mihi aurum: etiam aufero e: ipso tollo. Sexto hoc verbum est captum per existimat sicut dicitur resolvable in ablativum mediatae propositione a vi ab vi dicitur non sunt mihi tibi quatuor littere. non reputant a me per tauto. **¶** Quod scabit dicitur resolvable in ablativum. Solo. scabit re a quod alteri passio infertur **¶** Et nota quod dicitur magis resolutur in ablativum quam e converso: quod resolutio nihil aliud est quam illius quod occultum est manifestatio: sed manifestatio est ista sententia in ablativo quam in dicitur: sicut potest resolutum dicitur in ablativum quam e converso: sicut obicitur resolutum in illud quod est clarum et manifestum. Item cum dicitur visus est mihi exponitur sic .i. a me videtur. Sed quod dicitur videoz mihi ten. dunct. michi: videtur tibi teuto. dunct. dich: videtur sibi vel illi teu. dunct. yn.

Querit

His preceptiva quartis de potes dare verba

.f. hba actus sancti scantia .i. actus significanti.

Junges que fari signant aut significari

declaro tibi hec tibi hec tibi hec

Hec tibi clarifico signo vel denoto scribo

omnia ista verba.

Erudio doceo iubeo simul instruo disco

hoc verbum .i. scitare .i. actus

Ac introduco debes coniungere quarto

acquistive ponis .f. hba .f. casibus

Du tamen acquiritis decet hec scitare dativis

Dicitur quod verba pertinentia ad preceptum: ut precipio. Ad sanctum siue loquendum ut dico. Ad declarandum: ut clarifico instruis cum dicitur et actus: ut precipio tibi hoc dico tibi verum clarifico tibi textum. Et hec hba erudio doceo etc. quod debes in adiungere actus si tunc acquisitione ponatur: etiam decet ista sociare dicitur: ut doceo tibi filium tuum grammatice. **¶** Sententia ista stat in quatuor: partibus quarum prima est Verba preceptiva regunt dicitur scantem illud cui precipitur et actum scantem illud quod precipit: ut mado tibi hoc. Secunda pars hba scantia actus loquendi regunt dicitur scantem illud cui loquitur et actum scantem illud quod dicitur ut reulit mihi nona Tertia pars hba scantia actus notificandi regunt dicitur scantem illud cui notificatur et actum scantem illud quod notificat ut clarifico tibi illud. Quarta pars ista hba hic in textu posita. sc. erudio doceo instruo etc. que est propria natura regunt actum: dum tamen acquisitione ponatur regunt etiam dicitur et sic predicta hba regunt dicitur cum actus quod acquisitione ponitur ut doceo patri filium suum grammatice. **¶** Isti hba pertinentia ad inhibitionem regunt etiam dicitur: ut inhioco tibi illud: sicut regula est diminuta. Solo. Illa prophetia sub hba preceptivis: quod illis opponitur et oppositio eadem est disciplina. **¶** Isti hba verba regunt proprie actum: sicut dicitur hec regula poni in regimine acti. Solo. Verum est per loquendo sicut solus incidentaliter h loquitur ad sanctum per locum a minori in ordine ad maius. Si sint vehementissime transgressionis de quibus minus videtur tamen acquisitione posita preceptiva regunt dicitur hoc verbis mundi potest regere dicitur. **¶** Quod aliter verba preceptiva regunt dicitur vel actum. Dicitur quod dupliciter. Uno modo conjunctim et tunc dicitur scantem re a precipitur in eadem oratione. Alio modo preceptiva regunt illos duos casus diversimodum in diversis orationibus et quod hoc fit tunc adiungitur ei in finitimus: ut precipio tibi scribere: ut precipio te legere: et tunc ille actus te regit ab illo in finitimus scribere quod scatur per resolutionem: quod .f. actus potest resolvi in partem et in finitimus

Arguit

Arguit

Querit

illo
 to vt lumen
 intelligens
 mibi .i. a deo
 Cuius
 ale de in res
 Cuius
 regis in
 ms del dno
 u verbi quo
 Cuius
 regis in
 ruyopafina
 e. Johannes
 psonalibus
 e verbi mo
 o regis no
 o amad no
 o verbi
 edofus .i.
 e scantes
 roquibus
 ceptivus

Glosa notabilis

Querit

Querit. Quot modis pnt illa verba capi. **Dm q** duobus modis. Uno nō psonalit et sic regit nrm a pteā sicut cetera verba psonalia Alio mō capiunt impersonalit et sic regit dnm a ptepost cū infinitiuo: vt placet mihi studere. Et rō ē: qz quēcūq; casū regit verbū psonale a ptep: illū etiā illū hōi vis impersonalit accepta pōt regē a ptep: cū infinitiuo s; psonalia istoz hōoz regit dnm a ptep: s; et ipsa impersonalia. Et dicitur cū infinitiuo nō qz infinitiuus sit causa impersonalitat; eoz: qz infinitiuo deposito adhuc manēt hōi ba ipsonalia: s; ē solū signū impersonalitat; illoz hōoz a posteriori. **Nota** tādū qz s; m̄ flori. infinitiuū adūgit verbū impersonalib; actiue vocis: nō autē passiue vocis: qz illa scāt actū determinatū: qz nō determinat p aliquē alium actū: si hōi ipsonalia scāt actū qz determinari pōt p aliū actū. Et istud verū ē de hōis impersonalib; passiue vocis: dūm nō descendāt a hōis phereticis: qz ista pnt ex sua natura pstrui cū infinitiuo: vt desideratur a me bibere. **Itē** cōtingit vt ē pntiū a ptingere qd ē simul tāgere pōt regere nrm a pteā et actū a ptepost: sic ē verbū psonale: vt ego memini i digito meo te nō ptingā In dicitur ptingas a um: et dicuntur ptingas quoz vltima se tangūt: tñ vnū nō sunt: vt curis et canis. S; ptingas sunt quoz vltima vnū sunt vt partes lineę vel trabis sunt ptingas: de qbz pte; i quinto et in sexto phisicorū. **Sēdo** capite ptingit impersonaliter vt. s. valz tñ sicut accidit et sic regit dnm vt ptingit mihi legere. Sūt alia hōi a in textu posita pnt capi psonaliter et etiā impersonalit. **Querit.** Quotuplicia sūt hōi ipsonalia. **Dm** qz duplicia. s. actiue vocis et passiue vocis. Actiue vocis termināt in t: et teutonizant p es vt licet teu. ea geōnt sich. S; impersonalia passiue vocis termināt in tur et teutonizant p man: vt legi teu. man list. Unde hōi impersonalia actiue vocis sunt vigintitria. **vn̄.** Si nūerare velis impersonalia hōi Actiue vocis: tria dant atq; viginti: de qbus supra in regimine gr̄i dictū est. **Et** qñ dicitur qz sunt plura qz vigintitria: vt constat suppetit et expeit et ē captū impersonaliter: Dicendū qz sunt plura simpliciter loquendo sunt tamen vigintitria cōmunitate vsitata et magis pncipalia: de quibus loquuntur bona metra. **Nota** tādū qz aliqua sunt verba impersonalia ex sua natura: et illa sunt vigintitria: et alia sunt impersonalia ex adiunctis et illa sunt qñq; **vn̄.** Tunc ex adiunct; impersonalia quinq; Incipit desinit atq; potest solet et licet addi. Et dicuntur impersonalia ex adiuncto: quia eis adiungitur infinitiuus qui a posteriori denotat eozū impersonalitatē. S; verba impersonalia passiue vocis sunt infinita. **vn̄.** Si numerare velis impersonalia verba passiue vocis numerū tibi nō recitabis. quia a quolibet verbo actiue veit vnū verbū impersonale passiue vocis: sed infinita saltem quo ad nos sunt verba actiua: s; rē. **Querit.** Que ē differentia inter licet et libet. **Dm** qz licet respiciat bonū honestū: sed libet bonū delectabile: vt pcholor omne qd libet modernis temporibus licet. Et a verbo licet venit licentia Et ē differentia inter licentia et libertatē qz libertas capitur in bono vt qd nō timi de loquatur qd serui est: sed ingenue et libere hoc: vt liberū hōiem decet loqui. Sed licentia in malū potest capi. Comicus Deteriores oēs sumus licentia. Sumit etiā licentia in bonū: vt data est mihi licentia orandi. Itē vacat psonalit captū scāt carē vt tu debes ea qm accusas culpa vacare Et sūt h; hoc nō vacat mysterio. i. nō caret rōne. Et qñq; scāt opam dare et sgit dnm: vt iohānes vacat lris: vacat potatiōib;. Qñq; scāt vacū eē vt hic loc⁹ vacat. Sedes aplice vacat. i. nō ē papa. S; vacat impersonaliter captū. i. ociosū esse: vt vacat mihi audire ineptias tuas: nō vacat mihi audire nugas tuas. Inde dicitur. Vacatio et vacantia: et est tempus quo exercere tur studia. Inde etiam Vacuna id est dea vacantiarum. **vn̄** horatius hec ego dictabā post sūne putre vacune. **Qñ.** Utrū dñs possit absolute pnt

Nota.

Arguit

Querit

Nota.

Querit

Querit